

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: FØLFOD

Citation: Claussen, Sophus: "FØLFOD", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 6: Heroica*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 96.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen08val-shoot-workid62460.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 6: Heroica

vi FØLFOD

FORAAR

Nu er det Foraar hjemme, bredt og vidt,
og Bankkassereren med lange Skridt
opmaaler Pløjejordens Længder, Bredder
og planter nye Vaar-Prioriteter.

Ingen Valuta, immerhen Kredit,
nu er det Foraar! Kvirrevirrevit!

Og Bonden siger over Bladet bøjet,
der holder ham med Dagens Nyt i Trit,
den ene Gang: "Nu er Jens Lund fallit!"
den anden Gang: "Nu er Knud Hansen røget!"

Saa trækker Bonden selv i Søndagstøjet,
det bedste Sæt, han endnu kalder sit,
og kører til den nye Prokurator,
n Folketaler og en Inkassator.

Han er moderne, tjener Mønt som Skidt.
Der kan du laane - kvirrevirrevit!

TERMINSBEKYMRINGER

Med Næsen skriverspids og vissenbleg
og Kløgten lagt tilbage bagved Ørene
han drøfted Vognremise, Stalden, Køerne,
imens en Mistvivil paa hans Ansigt steg.

Foran ham strutted Bonden, som et Neg,
hans Overtalelse var næsten rørende,

han kendte alt, som er til Landbrug hørende,
men i ham selv en Skrivertvivl sig sneg.

Han tænkte paa sin Kone, og Schalotterne,
hun saaede i Fjor, paa Spanden, Potterne,
som var itu, paa Grisestien, Rotterne!

Han havde ingen Kaabe til sin Datter
og ingen Frø til Konens ny Rabatter.
Naar Huset styrter, er der nok af Spotterne.

101

DEN NYE PROKURATOR

Den nye Prokurator, De bør kende ham,
er ganske ung, men Næsen er lidt vissen,
han husker Bondens Heste, Blakken, Blissen,
ved næste Rigsdagsvalg vil Folket sende ham.

Hans Hus er flot med store blanke Ruder,
hans blanke Daadskraft lader ham ej Rist,
han gør en Handel, mens han slaar en Sludder,
en Bladartikel, mens han spiller Whist.

Han vejrer radikalt sin Fjendes List
og byder med sit rappe Mod dem Spidsen,
han er et rigtigt Jern, den lille Jessen.

Og Vælgerfolket danser til hans Pibe,
men spørg ej om hans Tro paa Jesu Krist,
da kommer lille Jessen slemt i Knibe.

102

VOR MOR PAA GAARDEN

Vor Mor paa Gaarden var de Andres Mester.
Hun havde stridt for den beskedne Lykke
at faa beplantet Havens Hjørnestykke.
Hun var saa syg, hun havde Gigt i Knuder,
men holdt dog sammen paa sin Velstands Rester.
Hun vilde ha' istandsat Gaardens Ruder
og mulig tjene lidt paa Sommergæster.
Men naar hun talte for sig, slog det Sludder.
Hun skulde ogsaa have sig et Tandsæt
og til sit Gæsteværelse et Vandsæt.

Men hun var syg, ja færdig ved at dejse,

hun maatte vist til København en Rejse.
Naar hun blev helbredt, hvor hun skulde knejse!

Hun vendte Blikket fromt mod Hanebjælken,
naar det blev sagt, at Folk forfalsked Mælken;
hun kom lidt Vand i sine Mælkespande
af Renlighed - - - men ikke for at blande.

NYE TIDER

Den gamle Tid fallit - fallit - fallit!
(Jeg skrev de Vers et Aar, da alt gik skidt)
Nu er det nye Tider. Kvirrevit!

Og ingen Møddingspøl, som gør os flov.
Den rene Stald, ren Mælk, den rene Lov!
Og ingen Akvavit i Danmarks Skov,
hvor Droslen fløjter sit: *Profit! Profit!*

Min Muse selv kan næppe holde Trit,
og søger vaklende den Fejehov,
hvor Bondens Tøs og Svinedrengen sov.

Ak, kom vor Moders Tandsæt ej betids,
vil Datren konfirmeres med Gebids ...
Den gamle Tid fallit - fallit - fallit!
Nu er det Foraar: Kvirrevirrevit!